

‘ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க’

‘வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளாங்கு’

காச்சி நோயாளி

மாதம் இருமுறை வெளிவரும் சைவ வெளியீடு. சௌமிய ஞா சித்திரை மீர் 2 வது புதன்கிழமை, 18 வது வெள்ளிக்கிழமை

மஸர் 1 அகில இலங்கைச் சைவ அனுட்டான பாதுகாப்புச்சபை, தெல்லிப்பழை [15-4-70], [1-5-70] இதழ் 15, 16

சௌ சித்தாந்தம் தமிழர் சித்தாந்தமே!

சைவசித்தாந்தத்தின் முடிவு ரின் பலனாக முத்தியை எதிர் கொண்டதினாற் பெறும் முத்தி. பார்த்தலும் இயலாது. எனவே அந்த ஞானம் பெளத்தர் கூறு மெய்கண்டதேவர். அவ் வைதீகக் வது யோன்று வெறுமனே புல கிரையகளினால் முத்தி சித்திக்கு ணடக்கத்தால் வருவது மன்று; மொயாவாதிகள் கூறுவது போன்று மென்றிருக்கும் நம்பிக்கையைப் பிரமமே யான் இப்பிரபஞ்சம் பரிகசித்துக் கூறியிருக்கின்றார். பிரமை யான் இப்பிரபஞ்சம் வெறும் பொய்த்தோற்றம் எனக் காணும் விவேகத்தினால் வருவது மன்று. புண்ணியத்தினால் வந்த மன்று. ஆதுவும், புண்ணியைப் பூசித்த புண்ணி வென்றும் இசைத்து வருவினையில்லை'. — மெய்கண்டார் சிவ மன்றம் 8 ஆம் சூத்திரம் 2 ஆம் அதிகரணம். உதாரண ஞானபோதம் போன்பா.

இங்வனம் ‘புண்ணியலைப்
ழுசித்தல்’ என்ற இப்புனித கைங்கரியத்திற்கு ஏதுவும் பயனுமாய் அமைந்தவையே சைவ நாற்பாதங்கள்.

இவ்வாறு திரு. மு.கந்தையா அவர்கள் அகில இலங்கைச் சைவமகாநாட்டின் மூன்றாம் நாள் நிகழ்ச்சியிற் பேசியபோது கூறி ஞார், மூன்று நாள் நடைபெற்ற இம் மகாநாட்டுக்குத் தலைமை தாங்கத் தருமபுராதன் வித்து வான் திரு. சி. அருணைவுடிவேல் முதலியார் அவர்கள் வந்திருந்தார்கள். அவர் மகன் திரு. அ. பாலரூவாயன் M. A. அவர்களும் மகாநாட்டு நிகழ்ச்சிகளிற் கலந்து கொண்டார்கள்.

13-5-70 புதன்கிழமை சித் தாந்த வித்தகர் திரு. சி. நாகவிங்கம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற சாயங்கால நிகழ்ச்சிப் பகுதியிற் பேசிய திரு. மு. கந்தையா அவர்கள் மேலும் தொடர்ந்து கூறியதாவது :

இச் சைவ நாற்பாதங்கள் கிரியையே மையமாகக் கொண்டவை. இங்கு கிரியை என்று சிவகிரியை, அதாவது சிவபூசையை. ஏனைய வைத்தீக்கிரியைகள் எல்லாம் இகபர போகங்களுக்குக் காரணமானவை. அவற்றை ரூனசாதனம் என்றும்பியிருத்தல் தகாது. அவற் கரி, இலங்கையிலுள்ள சரி பண்டு தொட்டுத் தமிழர் செல்வாக்கில் இருந்த பகுதிகளில் மட்டுமே சிவாலயங்கள் மிக்கிருந்தமை இன்றுங் காண்தத்தகும். எனவே, தமிழர் சிவாலய நிர்மாணத்தில் இவ்வளவு கரிசனை கொண்ட காரணம் அவர்தம் சிவபூசைப்பற்றே. அதன் காரணம் அதுவொன்றே

சைவ சமயத்தைப் பேணிக் காக்க இதுவே தருணம்

தொன்று தொட்டுச் சைவ மன்னர்கள் சைவ சமயத்தைப் பேணிக் காத்து வந்தனர். தமிழ் நாடுகள் அன்னியர் ஆட்சியில் இருந்த காலத்திலும் சமயப்பற்றும், சைவ கலாச்சாரமும், பணபாடும் உள்ள காலங்கென்ற சேர் இராமநாதன், சேர் அருணாசலம், திரு. ச. நடேசபிள்ளை போன்ற வர்கள் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதி களாய்த் தமது கடமைகளைச் செய்யும் காலத்தில் சமயத்திற்கு முக்கிய இடம் கொடுத்தனர், அவர்களின் பின்னர் சமயப்பற்றற்றவர்களையும், நவீனச் சைவர்களையும், சைவசமயத் துரோகி களையும் பாரானுமன்றத்திற்குச் சைவமக்கள் அனுப்பி வைத்ததின் பலன் சமூகக் குறைபாட்டு நீக்கக்கட்டம் உருவாகிச் சைவமக்களைத் துன்புறுத்தி, சைவ இனத்தைப் பிரித்து, சைவ வழிபாட்டிற்கு இடையூறு விளைவித்ததுடன் சைவ ஆலயக் கதவுகளும் மூடப்பட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுத்தி விட்டுள்ளது.

கடவுள்மேல் நம்பிக்கையில்
 ஸாத அரசியல்வாதிகளும் சமயத்
 திற்குத் தீங்கு விளைவிக்கின்றனர். அங்கமையில் அநேக சைவ ஆல
 யங்களுக்குள் சமயத்துரோகிக
 ளான காடையர்கள் புகுந்து, அங்குள்ள யந்திரத் தகடுகளையெல்

முத்தி சாதனமாகிய மெஞ்
ஞானத்தை அளிப்பது என்ற உள்
ளத் தெளிவே. ஆகவே, சிவ
ழுசையே முத்திசாதனம் என்ற
உண்மையிலே நிறைவெய்தும்
சைவ சித்தாந்தம் தமிழர் சித்தாந்
தமீம என்பது மறுக்கொண்
உண்மையாகும்.

அவர் மேலும் குறிப்பிட்டதாலும்;

சிவபூசையென்ற இக் கிரி
யையை மையமாகக் கொண்டுள்ள
சைவ நாற்பாதக் கொள்கை
சைவ சித்தாந்தத்தின் தனிச்சிறப்

லாம் எடுத்துச் சைவ வழிபாட் டிற்குத் திங்கு விளைவிக்கின்றனர். இவர்கள் இப்பேர்ஸ்பபட்ட செய்கை களினால் சைவ வழிபாட்டின் மூல வேரை அறுத்துத் தொலைத்தால் சைவசமய நம்பிக்கை குன்றி, நாஸ்திகம் தானாகவே உருவாகி விடுமென்ற எண்ணம் போலும்.

சைவத்திற்கு ஆபத்து நேரி
டும் காலங்களிலெல்லாம் இறைவ
னருளால் நாயன்மாரும் மற்றும்
சைவ காவலர்களும் தோன்றி
ஆபத்தை நீக்கிச் சைவத்திற்குப்
புத்துயிர் கொடுத்தனர். இப்போ
உள்ள அரசியல் அமைப்பில்
சைவத்தைப் பேணிக் காக்கும்
கடமைப்பாடுடையவர்கள் எமது
பாரானுமன்றப் பிரதிநிதிகளே
யாம். ஆகையால் இப்போ உள்ள
பாரானுமன்றப் பிரதிநிதித் தேர்
தல் தருணத்தைச் சைவ மக்கள்
தவறவிடாது, எமது சமயத்தைப்
பேணிக் காப்பதற்குச் சைவப்
பற்றும், கலாச்சாரமும், பண்பாடு
முள்ள திறமை வாய்ந்த பிரதிநிதிகளுக்கு ஆதரவளித்துத் தமது
சமயத்தைப் பேணிக் காப்பது
சைவ மக்களின் பெரிய கடமை
யாகும். இதை எல்லாச் சைவ
மக்களும் நன்கு சிந்தித்துத்
தமது சைவப் பணியைத் தவ
றின்றிச் செய்ய இறைவனருள்
புரிவாராக,

பான ஓர் அம்சமாகும். இதனை
யறியாதார் சைவத்தை அறியா
தவர்; இதனை அநுசரிக்காதார்
சைவத்தை அநுசரிக்காதவரே!
சைவ நாற்பாதங்களைப் பற்றிப்
போதிக்காத சைவபோதனை சைவ
போதனையாகாது, இவை இடம்
பெறுத பாடத்திட்டம் சைவ
சமய பாடத்திட்டமாகாது. ஒரு
பாடத்தின் சிறப்பம்சம் இடம்
பெறுத பாடத்திட்டத்தை எந்தப்
பாடத்திற்காயினும் எவரும்
அங்கிகரித்தல் இல்லை. இன்று

வ
திருச்சிற்றம்பலம்

நங்க டம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென்க டம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்
தன்க டன்அடி யேனையுந் தாங்குதல்
எங்க டன்பணி செய்து கிடப்பதே.

— தேவாரம்.

சைவ காவலன்

சௌமிய ஸு சித்திரை மீ 2 வ, சித்திரை மீ 18 வ

மலர் 1] அகில இலங்கை [இதழ் 15, 16
சைவஅனுட்டான பாதுகாப்புச்சபை, தெல்லிப்பழை,

விழைமெப் பிரசாரம்

கரகக் காவடியாட்டம் நமக்குப் புதிதன்று. அடிக்கடி அதனை ஆவலோடு பார்த்து வருகின்றேம். அதிலுள்ள கணக்கிதமான ஸ்யாநுபவ இனபத்தை ரசித்தும் வருகின்றேம். கரகக்காரர் கையை நெனிக்கின்றார்; கழுத்தை நெனிக்கின்றார். காலும் அசைகிறது; தலை யும் அசைகிறது. உடலுறுப்பில் ஓவ்வொர் மண்டலமும் ஆட்டத்திற் சம்பந்தப்படுகின்றன. அகில உடலிலுமின் அனைத்து நாம்புகளும் அனைத்துத் தசை நார்களுமே அசைவு பெறுகின்றன. எல்லா அசை யும் உடுக்கு வாத்தியத்தின் தாளச்சதிக்கு விட்டுக்கொடுக்காமல் அசைய வேண்டுவது அவசியம். ஆனால், அவர் தலையிதிருக்கும் கலசம் மட்டும் நிலை தளம்பாது. ஆட்டக்காரருடைய மனோலயம் முழுவதும் பிடித்து வைத்தாற்போல, அவ்வளவு உறுதியாக அதிலே பொருத்தப்பட்டிருக்கும்.

வாழ்க்கையே காவடியாட்டந்தான். நானுக்குநாட் பெருகிவரும் வாழ்க்கைத் தேவைகளுந்தான்; அடிக்கடி நிலைமாறும் சுமக்கு சூழல் அரசியல் அலைகளுந்தான் அந்த ஆட்டத்துக்குத் தாளச்சதி கூட்டிக் கொண்டிருக்கின்றன. தாளத்துக்குத் தக்கபடி ஆடாமலிருக்க முடியாது. ஆனால், வாழ்க்கைத் தலைமேலுள்ளது ஒரு கலசம் சமயம், சமயம் என்று சொல்கின்றோமே! அது கரகக்காரர் தலைமேலிருக்கும் கலசம் போல்வது. வாழ்க்கை என்ற ஆட்டம் முழுவதிலும் மனிதர் மனோலயம் அதனிடத்திலேயே பொருத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

கரகக்காரர் எவ்வளவு விசித்திர விநோதமாக ஆடினாலும் கலசம் ஒருகால் நிலை தளம்புமாகில், அவர் ஆட்டம் அத்தனையும் வீண். அந்த ஆட்டம், கருதிய பல்லைத் தராமை மட்டிலன்றி விபீதமான பல்லை விளைத்தும் விடுதல் ஒருதலை. அத்துடன் பலர் கூச்சலுக்கும் பழிப்புக்கும் இடமாகிவிடுதலும் ஒருதலை. கலசத்தைப் போட்டுடைத்த கரகக்காரனுக்குச் சமுதாயத்தில் மதிப்பிருக்காது. அங்ஙனமே, மனித வாழ்வின் லயமுஞ் சமயத்திலே பொருந்தாதொழியின் வாழ்க்கை எத்தனை ஆடம்பர, அற்புத அநுபவங்களோடு கூடியிருந்தும் பயனற் றெழும்பும். அவ்வாழ்க்கையின் முடிவு அநுபவசாலிகளின் சிரிப்புக்கும் பழிப்புக்கும் விஷயமாதல் ஒருதலை. செத்தே போன்ற சிரியாரோ, என்கினறது திருவாசகம்.

குறித்த இக்கருத்தை அத்திவாரமாகக் கொண்டு வளர்ந்தது தமிழர் வாழ்வு. அவ்வளர்ச்சியின் வளமையுங் கொழுமையும் தமிழ்ப் பண்பாடு என்றும், தமிழ் நாகரிகம் என்றும் போற்றப்பட்டுள்ளன. புராதனப் பெருமை வாய்ந்த சிந்துவெளி நாகரிக காலத்திலிருந்து தமிழர் பண்பாடும் நாகரிகமும் அலசி அலசி ஆராய்ந்து வெளிப்படுத் தப்பட்டிருக்கின்றன. சமயத்தில் தமது லயத்தைப் பொருத்திக் கொண்டே அவர்கள் நகரமமைத்தார்கள்; வாழ்க்கைச் சாதனங்களை வகுத்தார்கள்; அரசியல் நெறியையும் ஓம்பினர்கள். அவர்கள் விட்டுச் சென்ற நூபகங் சின்னங்கள் இன்று அதனை ஊர்ஜிதஞ் செய்கின்றன. சிந்துவெளிச் செய்தி சரித்தரகாலத்துக்கு அப்பாறப்பட்டது. பின் சரித்திரகாலத்திலும் தமிழர் வாழ்க்கைப் பண்பாடு அதுவே யென்பது தமிழரசர் கலவெட்டுகள், ஆலயக் கட்டிடங்கள் என்பவற்றால் இனிது புலனும். இராசராசச் சோழனின் வாழ்வின் லயம் எங்கேயிருந்தது? தன்கை இராசராசேச்சரத்தைப் பார்த்தால் தெரியும்.

தமிழர் வாழ்க்கைப் பண்பாடு சமயத்தில் லயங்கொண்டிருந்த தில்லையென்றால், அவர்கள் சமுக, அரசியல் ஈடுபாடுகள் சமயத்தில் லயங்கொண்டிருந்தத்தில்லையென்றால், இன்று நம் கண்முன் திருக்கே தீச்சரமில்லை; கோணைச்சரமில்லை; முன்னேஸ்வரமில்லை; நல்லூரில்லை; பொல்லனருவைச் சிவாஸ்யமில்லை; வல்லிபுரக் கோயிலுமில்லை; மாவிட்ட புரமுமில்லை.

அங்ஙனமாக, இன்று தமிழர் வாழ்வு. சமயக் கண்ணேட்டத்தில் இடம்பெறக் கூடாதென்ற பொருந்துமா? பொருந்தாதெனில், அரசியலில் அவர்கள் சமயத்துக்காக நிற்கக்கூடாதென்றல் பொருந்துவ தெங்கே? எல்லா வகையாலும் ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் இது விஷ மப் பிரசாரமேயாதல் வெளிப்படை.

பசுவும் சைவமும்

பசுசைவநன்மக்களாற் பூசிக் கப்படும் பெருமை வாய்ந்தது. நாவலர் பெருமான் தாமெழுதிய நித்திய கருமவிதியில் கோபுசா விதியும் சேர்த்துள்ளார்கள். தமது நான்காம் பாலபாடத்தில் எழுதிய “பசுக் காத்தல்” பாடத் தில் சைவ மக்கள் பசுவை எத் துணை போற்ற வேண்டும் என்பதை நன்கு விளக்கியுள்ளார்கள். பசுவின் சாணத்தைச் சுட்டுப் பெறும் விபூதி, அனிவாரை மல முதற் பகைகளை வெல்லக் கெய்ய வல்லது. பசுவின் பால், தயிர், நெய், கோமயம், கோசலம் என்பன பஞ்சகவலியமெனப் பெயர் பெற்று ஈசன் உவக்கும் அபிடே கப் பொருட்களாகின்றன. சுருங்கச் சொல்லில், பசு ஆன்மாக்களை உய்விக்கும் பரமபதியே போன்ற பேணி வழிபடற்கிறியது.

சைவத்தில் இத்துணை மக்குவம் பெறும் பசு பூசிக்கப்படுவதற்குப் பதில் சித்திரவதை செய்யப்படுகிறது வேற்று மத மக்களால் மட்டுமல்ல; சைவ மக்களாலும்தான். பசுவைக் கொன்று உண்ணும் சைவர் தொகையே நாளுக்கு நான் வளர்மதிபோல் வளர்கிறது. தேவாரத் திருமுறைகள் பசுவூன் உணவரை விடுவதை செய்யப்படுகிறது அதனைத் திருத்தியமைக்க இணக்கந் தெரிவித்துள்ளை பொருட்படுத்த அதனைத் திருத்தி யோசனைப் போவாரெனச் சேக்கிழார் பெருமானாற் போற்றப்பட்டவர் சிதம்பரததிற்குச் சென்ற வர் “அங்கெய்த ஒன்றி அண்தருதனை உறுகுலத்தே தாடிசைவில்லை” என உட்புகாது புறத்தே நின்று வழிபடுகின்றார். எம் நாட்டிற் பிறத்து பசுவூன் உண்ணும் மாபாதகப் புலையர்களைப் பரிசுத்த ஆலயங்களுடைய கூசாது புகவைக்கின்றார்களே! என்ன அடாத்து! எத்துணைக் காலந்தான் மீரா நாகிற்காளா வாரோ இவர். இவர்கள் கலவிகரிக்குதவாத ஏடுசுக்காயானதே.

கொழும்பிலுள்ள மக்களுக்குச் சாப்பிட நாளொன்றுக்கு நானுறு மாடுகள் (பசுக்களுந்தான்) தேவைப்படுவதாக ஒரு தினசரி அண்மையிற் கூறியது. அப்படியானால் வருடமொன்றில் (365 X 400) 1,46000 பசுக்களே கொன்று புசிக்கப்படுவதைக் கொழும்பின் ஊனுணவு கொள்ள கைவரிருப்பின் எவ்வாறு தொடர்பாத அநுசரணையில்லாதார் கையிற் சிக்கிச் சீரழிந்து விடுதற்கான அறிகுறிகள் இல்லாமலில்லை. எனவே இவ்விடத்தில், இந்நாடுசுக் கைவத்தாபங்கள் சைவநாற்பாத அநுசரணையில்லாதார் கையிற் சிக்கிச் சீரழிந்து விடுதற்கான அறிகுறிகள் இல்லாமலில்லை. எனவே இவ்விடத்தில், இந்நாடு புலையிலுள்ள பகுதியில் இவ்விடத்தில், இவற்றிற் பொருத்தமான அம்சங்கள், மாணவர் தரத்திற்கேற்ப இடம்பெற்றேயாதல் வேண்டும். இதனை வற்புறுத்துவது சைவவுக்கிண தலையாய கடனாகும்.

பிழை திருத்தம்

1-4-70-ல் வெளிவந்த 14-ம் மலரில், கந்தப்புராண காப்புச் செய்யுள் இரண்டாவதில், “செவிகளில் தூங்கும் சாமரைகள்” என்றும் பிழையை “செவிகளாகிய சாமரைகள்” என்று திருத்திவாசிக்க வேண்டும்.

அன்பும் சிவபக்தியுமடைய
சந்தா நேயர்களே!

வணக்கம்

சில தவிர்க்கொண்ட காரணங்களால் சைவகாவலனின் 15-ம் 16-ம் இதழ்கள் சேர்ந்தொன்றுக் கொள்கையில் வெளிவருகின்றன. மன்னிக்கவும்.

த. சிவவிங்கம்

சுதந்திர நாட்டில் வாழும் சுதந்திரப் பிரஜை ஓவ்வொருவனும் தனது சமய மேன்மையை முன் வைத்துச் சிந்திப்பதையுஞ் செயலாற்று வதையும் யாரும் வரவேற்பதற்கிடமுண்டே தவிர்க்குறை கூறுதற்குக் கீழ்க்கண்டதேனும் இடமில்லை. இதனைச் சம்பந்தப்பட்ட பிரசார கர்த்தர்களின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேம்.

வணக்கம்.

கந்தபுராணம்

சி. நாகவிங்கம், தெல்லிப்பழை

— முற்றெடுப்பு —

சிவசத்தி

(உலகத்தில்) நெருங்கிய ஆன்மாக்கடோறும் விளங்கி வியாபித்த, குற்றமில்லாத சிவபெருமானது இடப்பாகத்தில் முறைப்படி வீற்றிருந்து, ஆறு வகைப்பட்ட உட்சமயங்களையும் பிறசமயங்களையும் உண்டாக்கிய தலைவியாகிய உமாதேவியின் துதாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளை யாம் வணங்கித் துதிப்பாம்.

எங்கும் நிறைந்த பரிபூரணமாய் நிற்பவர் என்பது போதர, செறிதகு முயிர்தொறுந் திகழ்ந்து மனினிய தென்றும் உயாகள் தோறுங் கலந்து நின்ற வழியும் உயிர்க் குணஞ் சாரப் பெருதார் என்பது போதர “மறுவறு சிவன்” எனவுங் கூறனார். அறுவகை உடசமயங்களாவன: - சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம் என்பனவாம். (அ)

விநாயகக் கடவுள்

பூவுலகத்திற் பிறக்கும் பிறவியாகிய குற்றந் திரும்பொருட்டும் (பெற வேண்டுமெறு) சிந்தித்த பொருள்களைல்லாம் இலகுவில் கைகூடும் பொருட்டும், நெற்றிக் கண்ணையுடைய ஓப்பற்றபெரிய யானை முகம் பொருந்தும் விநாயகக் கடவுள்து தாமரை மலர் போலும் பாதங்களை யாம் வணங்கித் துதிப்பாம்.

ஆன்மாகள் ஜிருவினை வயத்தாற் சுவர்க்க நாகங்களிற் புகினும், அவ்விணப்பயன்களாநுகர்ந்தபின், மீட்டும் பிறப்பது நிலவுலகத்திலாதவின் “மண்ணுலகத்துறை பிறவி”, எனவும், தெயவத் தன்மையமெந்த முகமென்பது போதர, “கண்ணுதலையுடைத்தார் களிற்றுமாழுகம்”, எனவும் விசேஷித்தார். கண்ணுதல் = அடியார் கருதித் தியானுதல் என்றுமாம். (அ)

வைரவக் கடவுள்

சிவபெருமானைப் பரம்பொருளென்று சிந்தியாத பிரமதேவரது நடுத் தலைவகை கொட்டு, ஏனைய (வஷ்ணு மூர்த்தி முதலாகிய) தேவர்களுடைய இரத்தத்தையும் கர்வத்தையுங் கவர்ந்து, முறகாலத்திலேயே தண்டனையைச் செய்த வைரவக் கடவுளை யாம் துதிப்பாம்.

“தேவரைத் தண்டஞ் செய்த சரித்திரம் மேல் தக்காண்டத்தில் தத்திசியுத்தரப் படலத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.”

குநுங் கோபத்தையுடைய வடவாமுகாக்கினியின் மேற் குழப்பெற்ற கரும்புகைப் படலத்தைப் போலவும் நஞ்சைப் போலவும் சிவந்த ஒளி பொருந்திய திருமேனியின்மேற் றர்க்கப்பட்ட பெரிய கருநிறச் சட்டையையுடைய வைரவக் கடவுள்து அழகிய பாதங்களை யாம் துதிப்பாம். (க)

விரபத்திரக் கடவுள்

வந்து அவிப்பாகத்தைப் பெற்ற தேவர்களெல்லாம் இறக்கவும், முனிவர்களும் மறையவர்களும் (தமக்கு யாது தீங்குவிளையுமோவன்று) பயந்து நிலைகெட

வும், பெரிய யாகஞ் சிதையவும், யாகாதிபகையை தக்கினைத் தண்டித்த வீரபத்திரக்கடவுளை பாதங்களை யாம் துதிப்பாம்.

அவி = அன்னமுதலிய ஒமத்திரவியங்கள். இச்சரித்திரம் யாகசங்காரப் படலத்தில் கூறப்பட்டது. (க)

சுப்பிரமணியக் கடவுள்

இரும்பினாற் செய்யப்பட்ட அரத்தினாலராவப்பட்ட கூரிய வேற்படையையுடைய வேடர்கள் அறியும்படி (அந்தக் குறவரது புத்திரியாகிய வள்ளியம்மையார்) தமமேற் கொண்ட காதலை அழிகின்ற போன்கண்ணே எவர்க்கும் விளங்கும்படி காண்பித்தருளிய, திருப்பரங்குன்றி வெழுந்தருளியுருக்கின்ற குமாரக் கடவுளை யாம் துதிப்பாம். (க)

குரபன்மனைச் சமுத்திரத்தின் கண்ணே சங்கரித்து அவனது மார்பைக் கிழித்து, சர்வை வாயில் மஞ்சுக்கும் வேற்படையைத் (துட்டந்தக்கரகஞ் செய்பவரென்பதற்கொரடையாளமாகத்) தாங்கி, பிரம்புகளுஞ் சிங்கங்களும் பொருந்து வைகலாசமலையை நங்கி, திருச்செந்தூரின் கண்ணே எழுந்தருளி வந்து தங்கிய குமாரக்கடவுளை யாம் துதிப்பாம். (க)

ஜிந்தாருச் சோலையையுடைய இந்தரன் ஆகாயத்திற் பொருந்து ய அழகிய சுவாகக்கீலாகத்திற் புகுந்து குடியேறவும், குரபனமைகிய முதலவன் இறக்கவும், தாமரை மலராசனராகிய பிரமதெவர் பிரணவப் பொருளாகக் கூறுதறக்காது மயங்கவும், திருவாவான் குடியேற்று மலர்ப்பத்தே, யுற்றுத்தோதம் முத்தி நான்ற மலர்ப்பத்தே நாடு, என்பதாம்.

ஜிந்தாருவாவன: - சந்தனம், அரிசந்தனம், மந்தாரம், பாரி சாதம், கறபகம் என்பன.

பிரமன் பிரணவப் பொருளை அறியாது குட்டப்பட்டுச் சிறைபுகுஞ் சரித்துரம் அயனைச் சிறைப்பிரிப்பலத்திற் கூறப்பட்டது. (க)

நற்குணம் பொருந்திய மனத்தின் கண்ணே தம்மைத் தியானிகும் அடியாருடைய (பெரிய உலகங்களிற் சுழன்ற திரியும்) பிறவையைப் போக்குகள்ற பிரணவத் தின் வடிவமாயிருக்கின்ற தலைமையைப் பொருந்திய, திருவேரகமென்னுந் தலத்திலெழுந்தருளியிருக்கின்ற சண்முகப்பெருமானது பாதங்களை யாம் துதிப்பாம், தாரகம் = துன்பசாகரத்தினின்று கடப்பிப்பது. திருவேரகம் = திருப்பதி = சுவாமிமலை யென்பர்கிலர்.

மனத்துக்குரிய நற்குணமாவன: - கொலையாதியன் அற்கிருமுகல், பஞ்சாக்கரத்தைச் செபித்தல், மானச்சூசை, சிவோகம்பாவனை என்பனவாம். (க)

ஆன்மாக்கள் (சுத்த மாயாகாரனத்தில்) ஒடுங்குந்தோறும் பஞ்சகிருத்தியத்திருவிளையாட்டை நீங்கியும் (அவ்வான்மாக்கள்) சரிரங்களிலே இருவினை நுகர்ச்சியின் பொருட்டுச் செறியுந்தோறும் அந்தத் திருவிளையாட்டை முயன்றும், (இவ்வாறே) பஞ்சசபைதோற்கெடுத்து நிலைகீலையை பெற்று பொய்து பாதங்களை யாம் துதிப்பாம்.

அருள்வள்ளலாகிய சிவபெருமான் விரும்புமாறு, மலைகடோறுந் திருவிளையாடலைச் செய்த முருகக் கடவுளை யாம் துதிப்பாம்.

ஒன்றுதல் = கேவாலவத்தை.

மெய்துன்றுதல் = சகலாவத்தை.

கேவலாவத்தையாவது = சர்வசங்கார காலத்து ஆன்மாக்கள் சுத்த மாயாகாரன் தத்திலே யொடுங்கிச் சிருட்டி காலமளவும் யாதொரு நினைவுமின்றியிருப்பது.

சகலாவத்தையாவது = சிருட்டி தொடங்கிச் சர்வசங்காரமளவும் ஆன்மாக்கள் என்பத்து நான்கு வகையும் துதிப்பாம். வேதம் = மறை = மறைந்த பொருளையுடையது; அதிகாரமில்லாதார்க்கு மறைக்கப்படுவதென்னி நூமாம். போதப்பிராகார நெறியான குருமுகமாகக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிப்பார்க்கு மறைக்கப்படுவதில்லையென்க.

சிவபெருமான் ஜவகை மன்றுதோறுமியற்றுமாடல் பஞ்சகிருத்திய மயமான வைதிக் கந்தனம். இதனே ‘தோற்று துடியதனிற் ரேயுந்திதியமைப்பற், சாற்றியிடுமங்கியிலே சங்காரம், ஊற்றமாயுன்று மலர்ப்பத்ததே, யுற்றதிரோதம் முத்தி நான்ற மலர்ப்பத்ததே நாடு’ என்பதாம்.

பஞ்ச சபைகளாவன: - திருவாலங்காட்டில் இரத்தின் சபையும், தில்லையிற் கனகசபையும், மதுரையில் வெள்ளிச் சபையும், திருநெல்வேலியிற் ரூபிரசபையும், திருக்குற்றுவத்திற் சித்திரசபையுமாம். (க)

வளர்ந்த அழகிய தினைப்புனத்திலிருந்த தலையியாகிய வள்ளியமையார்க்கு முன்னகத் தமுடைய விருத்தப் பருவமானது மிக இளமையினபதைப் பெறும்பொருட்டு: தலையாலராகிய வினாயக கடவுள் இளமையிக்க மிக யானையாக வருதலை விரும்பய பழுமுதிர்சோலைத் தலத்திலே வெழுந்தருளிய கடவுளை யாம் துதிப்பாம்.

வள்ளித்தார்யகியாரை ஒருப்படுத்துவது தமக்கு எள்தாகவும், வினாயகக் கடவுளை வேண்டியது கருமாரமபங்களை அவரைப்படிக்க வேண்டும் என்னும் நியதையூலக்காலம் வெற்று விழுது தலையால்லை கடவுளை யாம் துதிப்பாம்.

வலுகங்கள் அழிவு தோன்றும் காலத்திலும் அழிதலின்றி, ஒப்பற்றதாயிருக்கின்ற வளம் பொருந்துதலையில் வீற்றிருந்து, வெள்ளை வீதுதியின் பிரகாசத்தை வளங்கும்படி பருவதே, சுந்திக்கு முந்தியே உண்மையுணர்ந்து பல நூல்களையுஞ்ச செய்துள்ளார்கள் புதுமயித்துத் தெளிவாக வெற்றும் தெய்துணர்த்த பாலன். (க)

கிருத, திரேத, துவாபர, கலிக்கங்கள் நான்கும் ஒருமுறை நிகழ்வது ஒரு சதுர்யுகம்: இந்தச் சதுர்யுகம் ஆயிரம் நிகழ்வது பிரமாவுக்கொர் பகல்; இப்பகல் முடிவிலே மூவுலகங்களும் சலப்பிரளயத்தாலமியும்; பகல் முடிந்த பின்ன

சித்தாந்தச் செந்தெறி

விசிட்டாத்தவைதும்

பண்டிதர் மு. கந்தையா, ஏழாலூ

(ഫർബുടൻ)

சுருதிக்கும் உள்ளுறை பொரு
ளாயிருப்பவன்—என்ற அளவிலும்
அமைத்துக் கொள்ளற்பாலன
என்பர்.

ஸல்வரன் முழுமுதற் பொருள் என்னுங் கருத்து உபநிடதங்களாற் பிரதிபாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அது விசிஷ்டாத்வைத்ததில் தெய்வீகபரமான பலவேறு கருத்துக்களோடு பின்னிப் பினைந்துள்ளதாக விரிவுபெற்றுள்ளது. அவ்வாற்றால் ஸல்வரன் முற்றமுடிய ஜீவினின் சொந்த நலங் கருதியே இருக்கின்றன என்னும் கருத்து நிலவுகின்றது. அவன் நெறி பிழைக்கும் உயிர்களின் பொருட்டு இரங்குபவனுக்கும் அவற்றின்பால் பெருங்கருணை சொரிபவனுக்கும் கொள்ளப்படுவான். பரோபகாரம் அவனது இன்றியமையாப் பெரும்பண்பாகும். அவன், நாராயணன் வாசதேவன் என்னும் பெயாகளால் அழைக்கப்படுவான். பரன் மேலோன் என்பனவும் அவனையுணர்த்தும் பதங்களையாம். ஆபபெயர்களுடன் அவன் நிதயவழியின் ஒரு பகுதியில் ஆளுள் வைகுண்டம் என்னும் தனது நகரியில் வற்றிருந்தாலும் வான், அன்பர்க்கருணை பொருட்டாக ஸல்வரன் பலவேறு விதங்களில் தோற்றாத கொண்டருள்வான், அத்தோற்ற வகைகளுள்மிகப் பிரதானம்யுள்ளது வழிகம் எனப்படும் வாசதேவன், சங்கரங்களை, பிரத்யுமன், அந்துத்தன எனும் நான்கும் இவ்வழிகம் என்ற வகையில்லாத நிலையில் ஸல்வரன் வெண்டிய வேண்டிய வடிவங்களை மேற்கொள்வன. ஆரண்டாவதாகவுள்ள ஸல்வரனின் தோற்றவகை அவதாரம் என்பது, அவன் கொள்ளும் எல்லா அவதாரங்களும் வீபவம் என்ற பொதுப் பயரில் அடங்கும். மூன்றாவது தோற்றவகை அந்தர்யாமி என்பது, பிரகதாரணையக உபநஷ்டத்திற் கண்டபடி இதுவே கடவுள்ள சுவரூபமாகும், இனி, நான்காவது தோற்றவகை அர்ச்சாவதாரம் எனப்படும். அர்ச்சாவதாரம் ஆவது மூற்றங்கம் போன்ற புண்ணைய தலங்களில் அமைந்துள்ளன போன்ற மூர்த்திகளில் ஸல்வரன் கலந்து நிற்கும் நிலையாம், இங்ஙனம் கொள்ளப்படும் இத்தெயவீகபரமான உண்மைகள் எல்லாம் பாகவதம் என்னும் பழைய சமயக் கொள்கையிலிருந்து விசிஷ்டாத்வைதம் பெற்றுக்கொண்டன என்பது சமய வரலாற்றுசிரியர்துணிபாகும்.

விசிஷ்டாத்வத சாதனைகள் :

கேவலாத்து விதத்திற்
போலவே விசிட்டாத் வைதத்
திலும் ஆன்ம ஈடேற்றத்துக்கான
அனுட்டானங்கள் கர்மயோகத்
தில் ஆரம்பிக்கின்றன. கர்ம
யோகமே ஒருவனின் உள்ளத்தைத்
தூய்தாக்கி அவனை உண்மைப்
பொருளரியுந் தகுதியுடையனக்
கும். இத்தன்மையில் அது கேவ
லட்டத்துவிதக் கருத்துக்கு ஒக்குமே
யென்றும் பின்வரும் அம்சங்களில்
வேறுபாடுண்மை அவதானிக்கத்
தக்கதாம். விசிட்டாத்வைதத்
தின் சிறப்பான அநுட்டான நிலை
கள் பின்வருமாறு :

ஞானயோகம்: தகுதிவாய்ந்த குரு
ஒருவரிடம் சாஸ்திரங்களை முறை

செந்நெறி
ங்வைதம்
நையா, ஏழாலை
(டர்)
யாகக் கற்றுத் தேர்ந்து அதன்
இப்படிப் பக்தியோகநிலை கைகூடிய
முதிர்வடையுமாலே உயிரின்
அடுத்த வாழ்வு மோசுவாழ்வே
என்பது விசிட்டாத்தவைதக்
கருத்து. கேவலாத்துவிதத்திற்
கொள்ளப்படுவது போன்ற சீவன்
முக்திநிலை விசிட்டாத்தவைதத்திற்
கிள்லையாகும்.

கேவாலாத்துவிலத்திற்கும் விசிஞ்சடாத்தவைதத்திற்கு மிடையிலான மற்றுமோர் பிரதான வேறுபாடும் கவனித்தற்குரியது. கேவாலாத்துவிலத்திற் கர்மயோகம் ஆத்மசமூன்னேற்றத் தசைக்கு உயிரை ஆயத்தப்படுத்துமாவுக்கே வேண்டப்படுவது. இங்கு அது அங்ஙனமன்று. விசிஞ்சடாத்தவைதத்தில் கர்மயோகம் முதலிலிருந்து முடிவு போக எந்தி லையிலும் வேண்டப்படுவது. ஒருவன் பக்தியோகத்தின் உச்சவரம் பில் நிற்கும்போது கூடக் கர்மயோகம் அவனுக்கு விலக்கன்று இங்ஙனமாக, கேவலாத்துவிலதந்தொள்ளும் கர்ம சந்தியாசம் [கர்மத்தைத் துறந்திருத்தல்] விசிட்டாத்தவைதத்தில் மறுக்கப்பட்டெடாழிகின்றது, எவனுயினுந்தனக்குரிய நிதத்யகர்மாநுட்டானங்களிலிருந்தேனும் நிஷ்காமியகர்மாநுட்டானங்களி விருந்தேனும் எந்திலையிலாயினும் விலகுத்தற்குரியனல்வன். அங்ஙனம் விலகுதல் அவனுக்குப் பாபமாய் விளைதுடன் முத்திப்பேற்றைதற்குத் தடைகல்லுமாயிருக்கும். கர்மாநுட்டானம் எல்லோர்க்கும் எட்போதைக்குமுறியதென வேதப்பிதித்தவின் அது கடைசி வரைதொயாளப்பட்டு கீரவேண்டும்

உயிராகிய தான் தானால் தன்
மையை யிழுந்து ஈஸ்வரருந் தன்
மையைத் தலைப்படுத்தலே பக்தி
யின் நோக்கம். ஆதலின், பக்தி
கர்மத்தின் மூலமாகவே வளர்ச்சி
பெறற பாலதாம். கர்மத்தின்
மூலமாக வளர்ந்து அகமுகத்
தியானக் காட்சியில் அது கணிவெ
ப்பெறற பாலதாகும். முன்னெல்
லாம் கர்மாங்களானம் கருவு
கரணங்களைத் தூய்மைப் படுத்து
தற் பொருட்டாக வேண்டப்பட

தனு. ஆனால், இப்பொழுது உயிர்
மேற்கொண்டிருக்குந் தன்மை
யுணர்தலாகிய பணியிலே மேலும்
மேலும் அதன் அழுததி அழுததி
முன்னெற்றுவதற்குக் கர்மாநுகூலம்
டானம் அத்தியாவசியகமாகும்
எனக் கூரியானது ஊனுடல்
தொடர்பை முறருக விட்டுக் கழு
லும் வரையும் ஈஸ்வரானுப
வத்தை முறருக்கப்பெற்று விட்ட
தாக நம்புதற் கிடமில்லை யாதோ

வின், உடல்ல உயிர் உள்ளவரை
யும் கர்மாநுஷ்டானம் அனுசரித்து
கபபட்டேயாதல் வேண்டும். இங்கு
நனம் கர்மமயோகம், ஞானமயோகம்
இரண்டும் முத்திப்பேற்றுக்கூடும்.
இன்றியமையாத ஒழுக்க நிலை
ளாதல் தேற்றம். ஞானம் முறை
திக்கு நேர்வாயில். கர்மம் அதற்கு
உடனுதவும் சாதனம் என்ற அவை
வளவே அவற்றுட் கொள்ளக்
கிடக்கும் வேறுபாடென்னாம்.
இங்குநம் கர்மத்தின் அவசியத்தைக்
கட்டபோக வற்புறுத்துவது
தாயினும் விசிட்டாத்வைதப்
கேவலாதவைதங் கூறும் சமுச்சய
வாதத்திற்கு மட்டும் இடம்
கொடுப்பதில்லை. [சமுச்சயம்-கு
மம், பக்தி, ஞானங்களின் கூட்டம்]
விசிட்டாத்வைத்தின் பிரகாரம்
கர்மம் என்பது வேதம் விதித்து
வற்றைச் செய்தல் என்ற அவை
வில் மட்டும் அமையாது. பிரார்த்தனை,
பக்திவழிபாடு என்பனவு
அதன்பால் அடங்கும். இது இன்னும் மேற்சென்று விசாரிக்கக்
தகும்.

வெளக்கீலாக வாழ்க்கை நிலையிலிருந்து விடுபடுதலே மோக்ஷம் என்பது தத்துவங்களைப் பொது உண்மை. ஆனால், விசிட்டாத வைத்ததில் அது அவ்வளவில்லை மேலும் விரிவடைகின்றது. வெளக்கீலாக நிலைகடந்த ஒரு தெய்வீக உலகை அணுகுதலும் அங்கு ஈஸ்வரன் முன்னிலையில் நிரதிச யப்பேரானந்தத்தில் மூழ்குதலும் என்ற கருத்துக்கள் விசிட்டாத வைதங் கூறும் மோக்ஷக் கருத்தோடு சம்பந்தப்பட்டவையாம். மோக்ஷநிலை எய்தும்போது, அசுத்தமாயா காரியமாய அநேகக் குறைபாடுகளுடையதாயுள்ள உடலைவிட்டு, உயிர் கிளம்புகிறது, கிளம்பிய மாத்திரத்தே சகல விதத்திலும் நிறைவுள்ள ஒரு விசுத்ததேகத்தைப் பெறுகின்றது. அத்தேகத்துடனே ஈஸ்வரனுறையும் நிலமாகிய சுத்தமாயா புவனத்தை அணுகுகின்றது. அது உயிரின் இலட்சிய உலகம்; உயர் நிலையாகிய மீதானம்; அதுவே திருநாடு என்று பெயர்பெறுவது. அவ்வுகில் ழூழ்மந் நாராயண மூர்த்தி வெண்ணிறச் சிங்காசனத்தில் மேவி இலட்சமியால் சேவிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருப்பார். நித்திய சீவர்களும் முக்த சீவர்களும் அங்கே தீசவைபுரிந்திருப்பார். பூரண அமைதியும் குறைவிலா நிறைவுங் குடிகொண்ட இடமாக அவ்விடம் அமைதி பெற்றிருக்கும். பகவான் சந்திதியில் அவனருட்குறிப்பிற்கமைந்திருக்கும். அவ்வகையிலேயே அவ்விடத்துப் பெறற்பாலதாகிய ஆனந்தாநுபவம் இடம்பெறும்.

முத்தியை நாடித் தன்னுடலை
விட்டுக்களம்பிய உயிர் அவ்வுலகை
யடைந்ததும் அங்குள்ள நித்திய
சீவர்கள் முக்த சீவர்களால் முத
லில் முறை முறையாக வரவேற்
கப்பெற்று முடிவில் பகவானுல் வர
வேற்கப்பட்டுத் தமது உடைமை
யாக்கிக் கொள்ளப்படும். இதுபற
றிய விபரங்களும் வர்ணனைகளும்
கௌஸ்தகி உபநிஷத்தின் முதலாம்
அத்தியாயத்திற் கண்டறி தற
பாலவையாம்.

விசிஷ்டாவைவதங் கூறும் சாமா
னிய முத்தியிலக்கணம் இதுவா
கும். வருணாச்சிரம தர்மகோட்
பாடுகளின்படி ஒழுகி உயர்நிலை
யடையும் ஒவ்வொருயிரும் இதற்கு
அருக்கைதயைடையதாகும். இதை
விடவும் முத்திக்குபாயமாக ‘பிர
பத்தி மார்க்கம்’ என ஒன்று விசிட்
டாதவைத்தினர் போதிக்கப்
பட்டுள்ளது. பிரபத்தி என்பது
‘தஞ்சம் புகுதல்’, ‘சரணகது
யடைதல்’ எனப் பொருள்படும்,
அஃதாவது, ஒருவன் தன்ன முற்று
முழுதாக ஈஸ்வரனே காப்பான்
என்ற அசைவற்ற உறுதியுடனே
தன்ன அவன்பால் அர்ப்பணி த்து
விடுதல் என்பதாம், எக்காரணம்
பற்றியும் யாதொன்றற்கும் ஈஸ்
வரனைத்தவிர எவரொருவரையும்
நாடாமையே பிரபத்தியின் பிர
தான் நிலைமையாகும், தீராத
துன்பத்திற் பட்டுத் தலிக்கும்
நிலையில் அநுசரிக்கப்படும் இப்
பிரபத்தி ‘ஆர்த்தப் பிரபத்தி’
எனப்படும். அது, ஆனையை
முதலைவாயிலிருந்து மீட்டது
போல, உடனடிவிமோசனத்தை
ஏற்படுத்தக் கூடியதாம். சமயா
சார அநுட்டான ரீதியிற் படி
முறைக் கிரமமாக ஒழுகிப் பக்தி
யோக நிலையை எய்த முடியாத
வர்கள் இப்பிரபத்தி நிலையை
அதனிலும் பார்க்க மேலானதாக
என்னுவதாகத் தெரிகின்றது.
அதன் பொருத்தம் ஆராயத்தக்
கது.

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

க. போ. த. வகுப்புப் புதிய இந்துசமய பாடத்திட்டம்

(ஆசிரியர் திலகம் திரு. ஆ. கணபதிப்பிள்ளை)

இலங்கையிலுள்ள மறுசமயங் கட்கிருப்பதுபோல் சைவத்திற் கும் பரீட்சை அமைந்திருப்பது பாராட்டத்தக்கதே. இங்கு வழங்குவது சைவமன்றி இந்தியாவில் வழங்குவது போன்ற இந்து மத வகைகள்ன்று. க. பொ. த. வகுப்பு மாணவரின் சமய அறிவு நிலையை நோக்குமிடத்து ஓரளவில் ஆராய்ச்சி அறிவு எதிர்பார்க்கக் கூடாத ஆரம்பநிலையோகும். இந்நிலையில் மாணவர் சைவத் துடன் நெருங்கிய பல அடிப்படைக் கருத்துக்களை அறிந்துகொள் வதே அவசியம் வேண்டறப்பாலது. பாடப்பெயரைச் “சைவ பாடம்” ஆக்கி அதற்குரிய பாடத்திட்டம் சைவ பாடத்திட்டம் என அமைவதும் பெயருக்குப் பொருத்த மான சைவசித்தாந்த, திருமுறை சம்பந்தமான இலகுவான கருத்துக்கள் கொண்டிருப்பதும் பிபாருத்தமானது. இவ்வகையில்

1967 க்குப் பின் நடைமுறையிலிருந்த திட்டமே முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய ஒன்றன்று. ஆயின், 1971 ல் இருந்து நடைமுறைப் படுத்தப்பட என வெளி வந்த புதிய திட்டமோ ஒரு சிறிதும் பொருந்தாதவொன்று. இந்நாட்டு மாணவர்களோ சைவமென்னும் ஒரே வகுப்பினர். புதிய திட்டப்படியான பாடப் பயற்சியால் இவர்கள் பெறும் சைவ அறிவோ மிக அறபம். மறுமதத் தவர்க்குள்ளது போன்ற சமசந்தர்ப்பம் ஈழச் சைவர்களுக்கப் படுவதே முடிவாகும். இப்பிழை ஷுதி திட்டத்தை வகுத்த ஒரு குழுவினர் விட்ட பிழை. நாட்டில் சமயம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் ஒரு நக்சக் காற்று வீசும் காலம் இது.

இக்காற்றின் தாக்குதலால் பழைய முதனால்களான வேதம் ஆகமம் என்பவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாத ஒருசார் நவீன சைவமுமே பேசப் பட்டு வருகிறது. சைவம் சைவத் தின் வழி நிற்பவர்க்கே பொருத்தம். சைவத்தில் நிற்கமுடியாதவர் பேசுவதே இந் “நவீன்” சைவம். இந்நவீன சைவம் தகர்க்கப்பட்டாலன்றி வேதாகமசைவம் நிலைத்தபாடில்லை. இப்புதிய பாடத்திட்டம் வேதாகமசைவத்தை ஈழத்திலிருந்து நாடுகடத்தப்படாது காக்கும் பொறுப்பு சைவதாபனங்கள், சைவ பாராளுமன்றப் பிரதிநிதிகள், சைவத்தொண்டராதியோரின் நீங்காக் கடமை. அன்றியும், அரசாங்கமும் புத்த சமயவிடயத்தில் எக் கொள்கையைக் கடைப் பிடிக்கின்றதோ அதே கொள்கையைச் சைவச் சார்பிலும் கடைப் பிடிக்கத் தவறிய குற்றத்திற் கேதுவாக்கும் இப்புதிய திட்டம்.

பாராளுமன்றம் கலைக்கப்
பட்டுப் புதிய தேர்தற் பிரசாரம்
ஆரம்பிக்க இருக்கும் இந் நேரத்
தில் ஆட்சியில் இருப்போர் சைவ
அபிமானிகள் விரும்பாத ஒன்
றைத் தவிர்த்து நல்ல தீர்வு காண்
பது அவசியம்.

சித்தாந்தச் செந்நெறி

(4-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

ஆனுகூல்யஸ்ய சங்கல்பः
ப்ராதி கூலயஸ்யவர்ஜனம்

றக்கிசுயதீதி விஸ்வாச: கோபத்ருதவ வரணம் ததா
ஆத்மநிகேஸுப கார்பன்யே
வட்விதா சரணகதி:

தனக்கு அநுகூலமானவற் றைச் சங்கற்பித்தல், பிரதிகூலமானவற்றில் நின்று விலகுதல், சஸ்வரனே இரட்சிப்பான் என்ற விஸ்வாசம், காப்பாற்றப்படும் தன்மையை வரித்துக் கொள்ளுதல் (தெரிந்து வேண்டிக்கொள்ளுதல்) பகவான் கருணையில் தன்னை இட்டு வைத்துக் கொள்ளுதல், பகவான் முன்னிலையில் தன்னை எத்துணையும் எளியங்கக் கொள்ளுதல் எனக் சரணை கதி அறவகைப்படும் என்பது பொறுள்.

விசிட்டாத்வைத் போதகா
சிரியராகிய இராமாநுஜர் பக்தி
யோகத்தின் இறுதிநிலையில் இப்
பிரபத்திநிலை ஏற்படுதல் எல்
லோர்க்கும் அவசியமாகும் என
அதன் இன்றியமையாமையை வற்
புறுத்தியுள்ளார். அன்றியும், இப்
பிரபத்திநிலையும் ஒருவகையான
ஞான உணர்வேயாதவின் இது,

கந்தபுராணம்

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

நாயனார் வேதாரணியத்திலெழும் தருளினரென அவர்கள் கேள்வி யற்றுப் பரிசனரைக் கொண்டு தமிழர்க்கழைப்பித்தனர். இவரது வரவைக் கண்ட சமனர் யாக ரும் அரசனுக்கறிவித்து அவன்னுமதியுடன் அவர் வந்து தங்கிய ருந்த திருமத்தில் தீ முட்டினர் மடத்திலிருந்த பரிசனங்கள் அது கண்டு அக்கினியைச் சிறைத்து நீக்கிவிட்டு, இச் செய்தியைச் சுவா மிகளுக்கு விண்ணப்பாக செய்ய அவர் அரசனால் விளாந்ததித் தெவண்பதை யுணர்ந்து “அமனா கொள்வுஞ் சுடர் கைபயே சென்று பாண்டியற்காகவே” என்பதையமைத்துப் பதிகம் பாட யருளினார்; உடனே அந்த அகினியின் வெம்மை பாண்டியனை பற்றியது. அது கண்ட சமனா அந்நோய் திரும்பொருட்டுப் பல உபாயங்கு செய்தும் ஒன்றும் பயல் படாவாக நோய் அதிகரித்தது உடனே பாண்டிமாதேவியாருந்து குலச் சிறையாரும் அரசன்

என்றனர். அதன்பின் யாவரும் வைகையாற்றை யடைந் தனர். அப்போது சமணர், “அத்தி நாத்தி” என்றெழுதிய ஏட்டை அவ்வாற் றிலிட்டனர். அது விரைந்து கடலை நோக்கி ஓடிறறு. திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள், “வாழ்க அந்தணர்” என்னுமுதற் குறிப்பையுடைய திருப்பாகரத் தைப் பாடி ஏட்டிலெழுதி வைகை நதியிலிட்டனர். அது நீரைக் கிழித்துக் கொண்டு எதிரே சென்றது. அப்பாகரத்தில் “வேந்தனு மோங்குது”, என்று பாடியதனால் அப்பாண்டியனுடைய கூனும் நிமிர்ந்தது. பாண்டியன், வாது பேசித் தோற்ற எண்ணையிருஞ் சமணர்களையுங் கழுவிலேற்றினான். பின்பு திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் விபூதி கொடுத்தருள் அரசன் நமஸ்கரித்து வாங்கி அணிந்தான். உடனே பாண்டி நாட்டிலுள்ளார் யாவரும் விபூதியை யணிந்தனர் என்பதாம். இச் சரித்திரத்தை யும் பின்வரும் திருநாவுக்கரசு நாயனர், சுந்தரமூர்த்தி நாயனர் சரித்திரங்களையும், திருத்தொண்டர் பெரியபுராணத்தால் தெள்ளிதிலுணர்க. (2-0)

திருநாவுக்கரசுநாயகர்

பொய்ம் மொழிகளையுடைய
நூல்கள் சிலவற்றை மெய்ந்து
வென்று கூறுங் கொடியராகிய
கீழ் மக்களாகிய சமணர்கள், முற்
காலத்தில் கட்டிக் கடவிலிட்ட
கொடிய கல்லே தெப்பமாக
மிதக்க (அதனை ஆதாரமாகக்
கொண்டு) கரையேறிய பரிசுத்த
ராகிய திருநாவுக்கரசு சுவாமிக
ஞடைய திருவடிகளை, யாம் கை
தொழுது துதிப்பாம்.

திருநாவுக்கரசு சுவாமிகளைச் சமனர் கடடிக் கடவில் விட்ட சரித்திரம் :— திருமுனைப்பாடி நாடடிலே, வேளாளர் குத்திதேவ புகழ்னுரென்பவருக்குத் திலகவதி யாரென்னும் புத்திரியும் மருணீக்கியாரென்னும் புத்திரரும் பிறநது வளரும் நாட்களிலே, தந்தையாகிய புகழ்னர், சிவபதமடையத் தாயாருஞ் சககமனஞ் செய்தனர். அதன்மேல் அந்தப் புத்திர புத்திரரிருவரும் பல தருமங்களைச் செய்து வருநாளில் ஒரு நாள், மருணீக்கியார் பாடவிபுத்திரமென்னும் நகரத்திற் சமனர்களுடைய பள்ளியை யடைந்து அங்குள்ள சமனர்களது துரப்போதனையால் மயங்கி ஆருகத சமயமே முத்து யடைதற்குரிய நெறியென்று துணிந்து அச்சமயத்திற் பிரவேசித்து அந்தச் சமன சமய நூல் களையெல்லாங் கற்றுப் பாண்டித் தியழடையராய்ப் புத்தர் களை வாதில் வென்றனர்.

(தொடரும்)

சுந்தர சேயாக்காத்து அரிவிக்கல்

1. நிதிக் கஷ்டமின்றி சைவ காவலன் தொடர்ந்து கடமையாற்றச் சந்தா நேயகர்ஸ் ஒவ்வொருவரும் குறைந்தது ஐந்து சந்தா நேயர்களைச் சேர்த்துதவுமாறு தாழ்மையுடன் வேண்டுகின்றோம்.
  2. வருடச் சந்தா ரூபா 5/-ஐயும் பின்வரும் விலாசத்திற்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

த. சிவலிங்கம்
தலைவர்

அ. இ. செ. அ. பா. சபை
விமலஸ்தான் சுன்னகம்.

மாதரசி முறை மணி

[ஆசிரியர் க. சரவணபவன்]

அத்தியாயம் 3

— முற்றோடர் —

நான் கிறீஸ்தவ பாடசாலையினின்று விலகல்

[கிறீஸ்தவ பாடசாலையின் கல்விமுறை; பாலச்சந்திரன்; பாலச்சந்திரனின் போதனை; அவன் போதனையின் பயங்க நாங்கள் வீழ்த்தி யிழிக்க மறுத்தல்; மறுத்தத்திற்காகப் பாலச்சந்திரனும் நானும் பாடசாலைக்கு குறுக்கு வகையொன்றிற் தொங்கவிடப்பட்டமை; நம்பிவாயம் உபாத்தியாரும்; பாலச்சந்திரனும், நானும் வீத்தியாசாலையினின்று விலகல்.]

நான் கல்வி பயின்ற பாடசாலை ஒரு கிறீஸ்தவ பாடசாலை என்பதை முந்திய அத்தியாத்தி விருந்து எவரும் ஊகித்துக்கொள்ளலாம். இந்தப் பள்ளிக்கூடத்தில் அடி அகோரமாகவிருந்தாலும், கல்வியையும் கவனமாக ஊட்டி வந்தார்கள். பொதுவாக, உபாத்திமார் எல்லாப் பாடங்களிலும் ஊக்கமாகவிருந்தாலும், சமய பாடத்திலேயே அதிக ரெத்தை எடுத்து வந்தார்கள். கிறீஸ்த சமயத்தைப் போதிக்கிறோம் என்று, சைவ சமயத்தை நிந்தித்தே வருவார்கள். “உங்களுடைய சமயம் என்ன சமயம்? மலம் புகிக்கின்ற மாட்டின் சாண்த்தைச் சுட்டு, சிவவிவென்று நெற்றியிற் பூசுகிறீர்களே! இது எவ்வளவு அநாகரிகமான செய்கை. அதுவும் அல்லாமல், அம்மாட்டின் மலத்தைப் பச்சையாகவே பிடித்து, அதில் அறுகம் புல்லைக் குத்திவிட்டு, பிள்ளையார் என்று அதன்முன் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து கும்பிடுகிறீர்களே! இதைவிட மட்டமைத்தனம் என்ன இருக்கிறது?!” என்று இப்படிப்பலவாருக எங்கள் சமயத்தை நிந்தித்து, தங்கள் சமயத்தைப் போதிப்பார்கள். அவர்கள் சொல்லுவது எல்லாம், அந்தக் காலத்தில், எங்களுக்கு உண்மையாகவே தோற்றியது. இப்படியே, இப்பாடசாலையில், ஒரு வருடம் வரையிற் கற்று, முதலாம் வகுப்பிற் சித்தியடைந்து பின் இரண்டாம் வகுப்பிற் படித்து வந்தேன்.

நான் இரண்டாம் வகுப்பிற் இருந்தபோது, பாலச்சந்திரன் என்னும் பெயருடைய ஒரு மாணவன் நான்காம் வகுப்பிற் கற்று வந்தான். அவனுடைய வகுப்பிற் இருந்த மற்றைய மாணவர்களில் எவராவது அவனை விளையாட்டி வூம் சரி, படிப்பிலும் சரி, வெல்லவே முடியாது. அப்போது அவனுக்கு எட்டு அல்லது ஒன்பது வயது வரையில் இருந்திருக்கும். வயதிலே குறைந்தாலும், உருவத்தில் மற்றும் தன் வயதுப் பிள்ளைகளிலும் பார்க்கப் பெரியவன். இவனுடைய கெம்பீரமான தோற்றும் சூர்மையான புத்தி சாதுமியமும், ஏனைய மாணவர்களை இவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி செய்தான்.

அந்தக் காலத்தில், ஒரு நாள் பின்வரும் சம்பவம் நிகழ்ந்தது. நேரம், காலை 8° மணியளவில் இருக்கும். பிள்ளைகள் அதிகம் பேர் பாடசாலைக்கு வந்துவிட்டார்கள். ஆனால், உபாத்தியார் ஒருவரும் வரவில்லை. அவர்கள் வழக்கம்போல வரும் நேரத்துக்கு இன்னும் ஒரு மணித்தியாலம் இருந்தது. அன்றைக்கு, பாலச்சந்திரன் ஏதோ அவசிய கரு

சில உண்மைகளையும் பிற சமயத்திலுள்ள பல குற்றங்களையுங்கலந்து ஊற்றி, அவர்களின் மாசற்ற மனத்தை மாற்றிக்கடைகியில் தங்கள் சமயத்துக்கு இழுத்து விடுகின்றார்கள். இதை எல்லாம் பார்த்துக்கொண்டு, எங்கள் சமயத்தோர் சும்மாவிருக்கிறார்கள். இதைக் கவனியாமல் விட்டால் இன்னுஞ் சில காலங்களில் சைவ சமயம் இருந்த இடமுந் தெரியாமல் அழிந்து போய்விடும்” என்று சொல்லிப்பெருமுச் செறிந்தார்.

“இதன் பின் சற்றுநேரம் ஆலோசித்துவிட்டு, விழுதியின் மக்குத்துவத்தைப் பற்றி எனக்குப் போதித்தார். சுருங்கச் சொல்லுகில், பச்சின் சாணம் அழுக்கு உடையதல்ல வென்றும்; அது எத்தனையோ குற்றங்களை நீக்கும் என்றும்; அதைச் சுடுவதால் உண்டாக்கப்படும் விழுதியில் அகத்தம் என்பது அனுவாவே னும் இல்லை என்றும்; அந்த விழுதி, பல நோய்களைத் தீர்க்கும் என்றும் சொன்னார். உதாரணமாக, முன்னெரு காலத்திலே, ஒரு பாண்டிய அரசனுக்கு எந்த வைத்தியராலும் மாற்ற முடியா ஒரு வெப்பு நோய் உண்டுபட்டதாம். சைவ சமய குரவர்களில் ஒருவராகிய திருஞானசம்பந்த முர்த்தி நாயனார் என்றவர், பாண்டியனுடைய மேனியிலே திருநீற்றைக் கூட்டத்தைப் போட்டதாம். பார்த்திர்களா எங்கள் திருநீற்றின் மகிமையை! இது நாங்கள் சைவ சமயகள் என்பதற்கு ஓர் அடையாளம் அல்லவா? கிறீஸ்தவர்கள் எவராவது தங்கள் கழுத்திற் தொங்குகின்ற சிலுவையை அறுத்து எறிவார்களா? அப்படியிருக்க நாங்கள் மாத்திரம் ஏன் விழுதியை அழிக்கவேண்டும்? இப்படிச் செய்தல் எங்களுடைய கோழுத்தனம் அல்லவா? நாங்கள் உண்மையான சைவப்பிள்ளைகளாக இருந்தால், இன்றைக்கு உபாத்தியாயர் எங்களைக் கொன்று எங்களுக்கும் கொடுத்தான். நாங்களும் சம்பூரணமாகப் பூசிக்கொண்டோம். இறுதியில் நாங்கள் எழுவரும் ஒரு கடசயாகவும், மற்றப் பிள்ளைகள் எல்லோரும் இன்னெரு கட்சியாகவும் பிரிந்து விட்டோம். எதிர்க்கடசயார், எங்களைப் பார்த்து நைகைப்பதும், அடிக்கடி ஒருவருடன் ஒருவர் இரகசியம் பேசுவதுமாகப் பள்ளிக்கூடந் தொடங்குமட்டும் குதுகலமாக நேரத்தைக் கழித்தார்கள்.

இப்படியிருக்கின்ற நிலையில் நமசிவாய உபாத்தியாயரும் வந்தார், பள்ளிக்கூடம் இரண்டுபட்டு இருப்பதைப் பார்த்து, அவர் ஆச்சரியப்பட்டார். கடைசியாக, பாலச்சந்திரனை அழைத்து, விழுதியம் என்னவென்று சிலசாரித்தார். அவன் நடந்தனவற்றையெல்லாம் ஆதி தொட்டு அந்தம் வரையில் கொஞ்சமேனும் ஒழிக்காமல் உரைத்தான். அவர்தலையை அசைத்துக்கொண்டு, “நீங்கள் தொடங்கிய காரியம் நல்லதான் — ஆனால், கடைசிவரையில் நின்று பிடிப்பீர்களை என்பது ஜயமாகவிருக்கின்றது”, என்றார். அதற்குப் பாலச்சந்திரன், “இல்லை உபாத்தியார் — அப்படி நினைக்க வேண்டாம். என்னேடு சேர்ந்த மற்றவர்கள் எல்லோரும் என்னைத் தனியனுக்கு விட்டகள்ரூபாக விடம் விட்டதைக் கொண்டு வேறு சிலர், பாலச்சந்திரனைப் பார்த்து, “மச்சான்! நீயேன் இன்றைக்கு ஒரு புது எடுப்பு எடுத்துக்கொண்டு நிறகிறுய? வீணையும் அல்லவோ அடிவாங்கிச் சாகப்போகிறுய். நீ அடி வாங்கும்போது, உன்னை இப்படித் தூண்டிவிட்ட சுவாமியாரும் அதிற் பங்குபற்ற வருவாரா? இல்லையே. இப்படியிருக்க, ஒரு நாளும் இல்லாத வேலையை இன்றைக்குத் தொடக்கி, நீ அடி வாங்கி முடிவதும் அல்லாமல், எங்களுக்கும் பொதுமகாண்டேன்.

அல்லவோ வாங்கித் தரப் பார்க்கிறுய்; இதை விட்டுவிடு” என்று புத்திபுகட்டினர்கள்.

இதைக் கேட்டவூடன், பாலச்சந்திரனுக்கு உண்டாய கோபத்திற்கு எல்லையில்லை. அவன் அவர்களைப் பார்த்து, “நீங்கள் எனக்குப் புத்தி சொல்ல வேண்டாம். என்புத்தி எனக்குத் தெரியும். தண்டனைக்குப் பயந்தவர்கள் எல்லாரும் தள்ளிப் போய்விடலாம். மற்றவர்கள் நில்லுங்கள்” என்று கை காட்டிப் பேசினான். இவன் ஒருவனுக நின்று பேசினாலும், இவனுக்கு மறுப்பாக நின்றவர்கள், எல்லாரும் இவனுடைய கையையுடைய காலங்களில் சைவ சமயம் இருந்த இடமுந் தெரியாமல் அழிந்து போய்விடும்” என்று சொல்லிப்பெருமூச் செறிந்தார்.

எஞ்சினிற்கு எங்களைப் பாலச்சந்திரன் விழித்து, “என்னுடைய அருமையான நண்பர்கள்! நாங்கள் தொகையிற் குறைந்தாலும் காரியமில்லை. ஒற்றுமையாக இந்த விழுதியத்தில் நினரூல் அதுவே பெருங்காரியம், இங்கே வாருங்கள். இந்த விழுதியைப் பூசுங்கள், ஆனால், என்ன தண்டனை கிடைத்தாலும் அதை அழிப்பதை நினைக்கவங்கூடாது” என்று கட்டாயப் படுத்தி, தான் அன்றைக்கு இதற்கென்று கொண்டு வந்த சிறு பையில் இருந்து திருநீற்றைக் கிள்ளி, தானும் அணிந்து கொண்டு எங்களுக்கும் கொடுத்தான். நாங்களும் சம்பூரணமாகப் பூசிக்கொண்டோம். இறுதியில் நாங்கள் எழுவரும் ஒரு கடசயாகவும், மற்றப் பிள்ளைகள் எல்லோரும் இன்னெரு கட்சியாகவும் பிரிந்து விட்டோம். எதிர்க்கடசயார், எங்களைப் பார்த்து நைகைப்பதும், அடிக்கடி ஒருவருடன் ஒருவர் இரகசியம் பேசுவதுமாக பள்ளிக்கூடந் தொடங்குமட்டும் குதுகலமாக நேரத்தைக் கழித்தார்கள்.

இப்படியிருக்கின்ற நிலையில் நமசிவாய உபாத்தியாயரும் வந்தார், பள்ளிக்கூடம் இரண்டுபட்டு இருப்பதைப் பார்த்து, அவர் ஆச்சரியப்பட்டார். கடைசியாக, பாலச்சந்திரனை அழைத்து, விழுதியம் என்னவென்று சிலசாரித்தார். அவன் நடந்தனவற்றையெல்லாம் ஆதி தொட்டு அந்தம் வரையில் கொஞ்சமேனும் ஒழிக்காமல் உரைத்தான். அவர்தலையை அசைத்துக்கொண்டு, “நீங்கள் தொடங்கிய காரியம் நல்லதான் — ஆனால், கடைசிவரையில் நின்று பிடிப்ப